

РЕШЕНИЕ

№ 25830

гр. София, 03.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в публично заседание на 27.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **8406** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176 от АПК.

По делото е постановено Решение № 1694 от 14.03.2024 г., с което е отхвърлена изцяло жалбата на „ИЗОХОЛД БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес] чрез управителя Н. М., срещу Ревизионен акт № Р-22221420002335-091-001 от 19.01.2021 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията и П. Т. П. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1111 от 23.07.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС в размер на 376 514.48 лв. и начислени лихви за забава в размер на 57 091.23 лв., или общо в размер на 433 605.71 лв.

По подадена от „ИЗОХОЛД БЪЛГАРИЯ“ касационна жалба срещу Решение № 1694 от 14.03.2024 г. на АССГ, 69-ти състав, е постановено Решение № 11612 от 30.10.2024 г. по адм.д. № 5130/2024 г. на ВАС, VIII-мо отделение, с което е отменено решението на АССГ и по същество на спора е отменен Ревизионен акт № Р-22221420002335-091-001 от 19.01.2021 г.

В решението си касационната инстанция е приела, че РА е оспорен по административен ред във всички свои части - както в частта на установените задължения по ЗДДС, така и относно тези по ЗКПО за установен корпоративен данък за 2019 г. Посочено е, че с решението на директора на Дирекция "ОДОП" - С. е разгледана жалбата и ревизионният акт е потвърден единствено по отношение на установените задължения по ЗДДС, възлизащи на 376 514.48 лв. и начислени лихви за

забава в размер на 57 091.23 лв., поради което и при условията на чл. 156, ал. 4 ДОПК, ревизионният акт следвало да се счита за мълчаливо потвърден по отношение на задълженията по ЗКПО за 2019 г.

Съответно, при обжалване на ревизионния акт по съдебен ред, АССГ се е произнесъл по законосъобразността му в частта, с която са установени задължения за ДДС, но относно задълженията по ЗКПО липсвало произнасяне. По тези съображения касационната инстанция е приела, че в частта по ЗКПО касационната жалба следва да се разгледа като искане по чл. 176, ал. 1 АПК във вр. с § 2 ДР ДОПК, поради което делото е върнато на АССГ за постановяване на допълнително решение.

Като намира, че съгласно чл.224 от АПК първоинстанционният съд е обвързан от указанията, дадени в отменителното решение на ВАС, настоящият съдебен състав приема, че е налице основание за постановяване на допълнително решение по реда на чл.176 от АПК в частта на оспорването на РА № Р-22221420002335-091-001 от 19.01.2021 г. относно установените задължения за корпоративен данък за 2019 г. в размер на 137 896.65 лева и лихви в размер на 7 776.46 лева.

По силата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

Безспорно е установено по делото, че оспореният РА в частта по ЗДДС е отменен с влязло в сила съдебно решение № 11612 от 30.10.2024 г. по адм.д. № 5130/2024 г. на ВАС, VIII-мо отделение, с което е прието, че спорните доставки са реално извършени. Независимо, че мотивите на съдебния акт не се ползват със сила на пресъдено нещо между страните, то такава сила има неговият диспозитив, с който е прието, че не са дължими допълнително установените с РА задължения по ЗДДС в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по тези доставки. В унисон с принципа на правна сигурност решаващият състав на съда следва да приеме, че не е допустимо същите доставки, макар и в ревизия по ЗКПО, повторно да се квалифицират като нереални, а от там и осчетоводените за тях разходи като документално необосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗКПО. По тези съображения следва да се приеме, че извършеното увеличение на финансовия резултат на дружеството за 2019 г. с осчетоводените разходи по фактури, издадени от „БАУСОФ“ ЕООД, "МАР ТИН ТД" ЕООД и "ИЗОХОЛД СОФИЯ" ЕООД, е незаконосъобразно, поради което РА следва да бъде отменен и в тази му част.

В този смисъл са Решение № 1796 от 15.02.2024 г. по адм. д. № 6443/2023 г. на ВАС, Първо отделение, Решение № 11974 от 07.11.2024 г. по адм. д. № 4792/2024 г. ВАС, Първо отделение, Решение № 8142 от 01.07.2024 г. по адм. д. № 3571/2024 г. на ВАС, Осмо отделение и др.

Независимо от изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски за настоящата инстанция е неоснователна. С отменителното решение № 11612 от 30.10.2024 г. по адм.д. № 5130/2024 г. касационната инстанция се е произнесла по искането за разноски, което е уважено изцяло - за 50 лева държавна такса за първоинстанционното производство, 7 838 лева възнаграждение за вещи лица, 1700 лева държавна такса и адвокатско възнаграждение за касационното производство в размер на 48 000 лева. Видно от адвокатското пълномощно, съдържащо се на л.340 от делото, в него не е договорено възнаграждение, поради

което адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство не се дължи.

Водим от горното и на основание чл.176, ал.1 от АПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК, съдът
РЕШИ :

ДОПЪЛВА на основание чл.176, ал.1 от АПК постановеното по адм.д.№ 8406/2021 г. по описа на АССГ, I-во отделение, 69-ти състав, Решение № 1694 от 14.03.2024 г., както следва:

ОТМЕНЯ по жалба на „ИЗОХОЛД БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], [жилищен адрес] Ревизионен акт № Р-22221420002335-091-001 от 19.01.2021 г., издаден от П. Т. П. – орган, възложил ревизията и П. Т. П. – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден по реда на чл.156, ал.4 от ДОПК, в частта на установените задължения за корпоративен данък за 2019 г. в размер на 137 896.65 лева и лихви в размер на 7 776.46 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: